

forstaas saaledes, som om jeg fortolkede Sagen paa den Maade, at jeg vilde gjøre Selskabets Deltagelse i Forstærkningsfonden afhængig af, at høort Aars Tab strax dækkedes af hvert Aars Indtægter. Jeg er imidlertid enig med den ærede Ordfører; netop fordi jeg antager, at hans Udtalelse gik ud paa det Samme, som jeg her nævnte, er jeg enig med ham og kan gaa ind paa Forslaget. Det sjællandske Jernbaneselskab vil efter min Mening kunne gjøre dette Tilbud uden noget Tab, og jeg tror derfor, at jeg af den gode Beslutning, Selskabet alt har taget om at støtte Forstærkningsfonden, kan være forvisset om, at Selskabet ikke af den Grund vil vige tilbage fra at gaa ind paa det, der her bestemmes. Naar jeg er gaaet ind paa denne Ordning, er det i Erkjendelse af, at denne Anvendelse af Reservesfonden ligger udenfor de Udtalelser, der kom fra Ministerens Side. Jeg lægger overordentlig megen Vægt paa, at den ligger udenfor, og jeg har ikke kunnet vægre mig ved at tiltræde en saadan Udtalelse fra Udvalgets Flertals Side, da jeg maa erkjende, at Veberlaget til Selskabet ydes gennem et ubetinget Tilbud til Selskabets Drift ved den Jødebane, som bliver anlagt. Jeg kan saaledes modtage Forslaget under Nr. 6, ligesom jeg isøvrigt kan slutte mig til de andre Forslag. At Litlen forandres, kan jeg selvfølgelig ikke have Noget imod.

D. Christensen: Jeg kan ikke unblade allerede paa dette Stadium af Sagen at udtale en Paastjænnelse til Udvalget paa Grund af, at det har behandlet denne Sag saa heldigt, eller, som jeg maasse hellere maa udtrykke mig, saa forsigtigt, som det har. Hvad jeg her nærmest sigter til, er Vædringsforslaget under Nr. 2. Jeg tror, at det er klart for Alle, at Sagen i det Hele taget er temmelig ung. Vi have tidligere set, at der har været Tale om forskjellige Tilknætningspunkter paa denne Bane f. Ex. Thureby, medens der jo nu er Tale om Rjøge. Jeg tror, at det er meget vigtigt, at Valget af Tilknætningspunktet bliver heldigt. Man maa ikke være blind for, at det ved mange Leiligheder er uheldigt, at to Baner paa en længere Strækning komme til at løbe temmelig parallelle med hinanden, og dette vilde ganske vist komme til at finde Sted, hvis det var slaaet fast, at Banen skulde gaa ud fra Rjøge. Nu er der i den senere Tid kommen Tanker frem af en noget afvigende Natur. Nogle mene Rjøge, Andre Thureby, men en Tanke, som maasse kunde have Noget for sig, er Hørsøge. Det er et Sted, som ligger imellem disse to og nu har en Brændestation. De Herrer vide jo, at dette Punkt, Hørsøge, danner en Trekant mellem Vallø og flere Landsbyer, og det har derfor ikke saa Lidet for sig. Jeg mener altsaa, at Udvalget og Thinget i Gæt og Alt bør henvise Sagen til Ministeren, som har og kan have et langt klarere Blik for alle Forhold end vi her kunne have. Derfor fin-

der jeg, at det er heldigt, at denne Sag herfra kunde faae, hvad man kalder en Slags foreløbig Behandling, men at den endelige Afsljørelse henlægges til Regjeringen. Hvad Forstærkningsfonden angaar, da kan jeg ikke se rettere, end at det vistnok i sin Helhed fra Statskassens Standpunkt er heldigt at henholde sig til det oprindelige Forslag.

Scavenius: Jeg er naturligvis paa den Egnede Vegne, som vil have speciel Nytte af denne Bane, nemlig Stevns Herred, saavel Ministeren som Udvalget taatnemlig dels for Forslagets Fremkomst, dels for den Behandling, det hidtil har undergaaet, at man i det Hele vil indstille Lovforslaget til Fremme. Jeg har blot bedet om Ordet for at gjøre det høie Thing opmærksom paa, at, forsaavidt som man vil give en Lov med Haab om, at den kan faae noget praktisk Udbytte, saa maa man ikke paa den ene Side stille Betingelser, som maasse, — mere kan jeg ikke sige, men efter de Udtalelser, som kom fra det ærede Medlem fra Rjøbenhavn, tror jeg rigtignok, at det vil være Tilfældet — gjøre det betydeligt vanskeligere for det eventuelle Selskab eller Egnen dermed at reise den nødvendige Garantifond. Jeg sigter herved til den Betingelse, som Udvalget vil have tillet for at det sjællandske Jernbaneselskab skal kunne anvende en Del af sin Reservesfond til denne Garantifond, hvilken Betingelse Ministeren jo er gaaet ind paa. Jeg frugter, som sagt, for, at Selskabet vil kunne finde sig foranlediget til ikke at fastholde det Tilbud, der i saa Henseende er gjort. Men sfer nu dette paa den ene Side, og paa den anden Side de 25 pCt. fastholdes, som indeholdes i det oprindelige Lovforslag, vil jeg betragte det som en aldeles ligegyldig Ting, om Thinget vedtager eller forkaster Lovforslaget, thi der kan da ikke være Tale om, at det kan blive til nogen Virkelighed. Derimod har jeg Haab om, naar saavel Regjeringen som Thinget vil gaae med til et Forlangende om, at den eventuelle Garantifond skal udgjøre 20 pCt. af Anlægssummen, at det skal lykkes os at faae Banen istand. Jeg antager, at denne Egn er rig nok til, at den kan bære et saadant Baneanlæg. Jeg er temmelig overbevist om, at, naar man ikke just tager Hensyn til det første eller de to første Aar, vil en saadan Bane med Lethed kunne betale sig, saa at Statens Garanti kun vil have en formel Betydning; men saa vil man ogsaa se, at der ikke vil være nogen Rimelighed for fra Statens Side at forlange en meget stor Garantifond for i det Hele taget at yde denne Garanti, den har jo kun forlangt 20 pCt. over paa Lolland, hvor det vistnok allerede nu viser sig, at der ikke lettelig vil komme til at lides noget som helst Tab. For Statskassens Skyld tror jeg saaledes ikke, at Thinget behøver at være bange for at vedtage Forslaget Nr. 6. Naar nu den ærede Minister mener, at